

ПРОТОКОЛ

№ 410

гр. Пловдив, 26.09.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Светлозар М. Лазаров

Сложи за разглеждане докладваното от Магдалина Ст. Иванова

Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235000600315 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателката – подсъдимата К. П. Л., се явява лично и с адв. Г. В., назначен за неин служебен защитник от по-рано.

Частните обвинители М. К. И., С. С. Д., С. С. Д. и Ю. Л. Т. се явяват лично.

За тях се явява адв. Г. Б., редовно упълномощен като техен повереник.

По делото след образуването му е постъпило писмено изложение към въззивната жалба от служебния защитник на подсъдимата – адв. В..

ВРЪЧИ се екземпляр от същото на повереника и частните обвинители.

ПРОКУРОРЪТ: Получил съм екземпляр от допълнителното писмено изложение на адв. В.. Да се приложи към материалите по делото. Да се даде ход на делото.

АДВ. Б.: Няма процесуална пречка за даване ход на делото. Запознах се с допълнителното писмено изложение на адв. В.. Да се приложи същото към делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М. И.: Запознах се с допълнителното писмено изложение на адв. В.. Да се приложи същото към делото. Да се даде ход на делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Ю. Т.: Запознах се с допълнителното писмено изложение на адв. В.. Да се приложи същото към делото. Да се даде ход на делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. Д.: Запознах се с допълнителното писмено изложение на адв. В.. Да се приложи същото към делото. Да се даде ход на делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. Д.: Запознах се с допълнителното писмено изложение на адв. В.. Да се приложи същото към делото. Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА К. Л.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, както и че към материалите по делото следва да бъде приложено писменото изложение на служебния защитник на подсъдимата – адв. В. като допълнение към въззивната жалба на същия, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРИЛАГА към същото писменото изложение на адв. В. като служебен защитник на подсъдимата К. Л..

ДОКЛАДВА се делото от съдията докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи и доказателствени искания.

АДВ. Б.: Аз също нямам отводи и доказателствени искания.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М. И.: Нямам отводи и доказателствени искания.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Ю. Т.: Нямам отводи и доказателствени искания.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. Д.: Нямам отводи и доказателствени искания.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. Д.: Нямам отводи и доказателствени искания.

АДВ. В.: Нямам отводи и доказателствени искания.

ПОДСЪДИМАТА К. Л.: Нямам отводи. Нямам доказателствени искания.

С оглед становището на страните, че нямат искания за събиране на нови доказателства и тъй като съдът намира делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо председател, госпожи апелативни съдии, запознат съм с въззивната жалба, разбира се и с писменото изложение, като допълнение към нея. В случая сме изправени пред един сложен фактически състав, тежко дело и тежко наказание, защото това са човешки съдби - и на убития, и на подсъдимата. В ръцете и в правомощията на въззивния съд е да определи по-нататъшната съдба и развоя на делото.

От всички материали по делото, включая и писмените изложения, аз се солидаризирам, че наложеното наказание „доживотен затвор“ е прекомерно. Всяко наказание трябва да отговаря на принципа за справедливост, а в случая има основание да се говори за явна несправедливост на наказанието.

Не случайно първоинстанционният прокурор, внесъл обвинителния акт, в пледоарията си е поискал 20 години лишаване от свобода или доживотен затвор с единствения мотив, че няма мотив за извършване на деянието и няма провокация за извършване на деянието.

В експертизата обаче, е посочено, че такава провокация за извършване на деянието се допуска и то, с много голяма вероятност.

Сега, мотивите на защитата, че пострадалият сам се е поставил в невъзможност да се защити, вследствие на употребата на наркотици, вследствие на употребата на алкохол, в случая не е състоятелна, защото той не е имал и такава възможност при нанесения първи удар с въпросната

гиричка. Но всички други обстоятелства сочат, че първоинстанционният съд действително е завишил или преценил, че обществената опасност на деянието и дееца е твърде висока, за да наложи това тежко наказание, като до известна степен е пренебрегнал наличието на смекчаващи вината обстоятелства, а именно интерпретацията на първо място, че подсъдимата е натрапчиво набожна - това не било съС.ие и по никакъв начин не можело да бъде доказано. Да, подсъдимата е набожна, очевидно е и самата нейна постъпка, че отива да признае греха си пред отец В. в храма „Св. М.“ в С., самото обстоятелство, че тя не е имала телефон и е искала, и е търсила да се обади на тел. № 112; това признание на извършения от нея голям грях, на практика е и разкаяние. Разбира се, тук не е църковен храм, за да обсъждаме ние простимо ли е или не е простимо това и нарушаване на християнския морал. Да отнемеш човешки живот, разбира се е едно от най-големите престъпления и в християнството, и в човешкото общество, в цивилното общество. Цялостното ѝ поведение показва, че тя се е разкаяла, търсила е съдействие и на практика в следващото ѝ поведение очевидно е била под голям стрес, за оказване съдействие за разследване. Да, оказала е съдействие, защото тя е посочила, именно по нейни сведения е посочен контейнерът, намиращ се в близост до местопрестъплението, при извършването на огледа в хода на разследването.

На практика налагането на „доживотен затвор“, тук няма да се спираме да коментираме за „особено мъчителен начин“ и „с особена жестокост“, тъй като съдебната практика е категорична и тези квалифициращи признаци са отдавна изяснени в теорията на правото.

В този смисъл ще ви моля да уважите жалбата, тъй като действително отнетият живот не може да бъде възстановен, убитият си е убит, трябва да има справедливост, разбира се. Но налагането на „доживотен затвор“, при провокация, при употреба на наркотици или алкохол. След това от последващото поведение, считам, че е налице оказване на съдействие, считам, че е налице разкаяние с постъпката – веднага отивайки при свещеника, всичко това сочи, че са налице и смекчаващи, а не само отегчаващи обстоятелства, както първоинстанционният съд се е мотивирал и на практика е завишил обществената опасност на деянието и на дееца.

Няма спор, че престъплението е тежко - отнет е човешки живот, но в

случая действително според мен, като вътрешно убеждение казвам, след като се запознах с материалите по делото, е налице прекомерност на наложеното наказание.

Моля ви да измените присъдата и да наложите по-лекото наказание - 20 години „лишаване от свобода“, благодаря.

АДВ. Б.: Госпожо председател и уважаеми съдии, от събраните материали по вътрешно убеждение считам, че присъдата е обоснована, правилна, справедлива и законосъобразна.

Не споделям мнението на представителя на държавното обвинение, че подсъдимата е била провокирана и се въвежда твърдение за употреба на наркотици и алкохол от пострадалия. Терминът „натрапчиво набожна“ ние тълкуваме като форма на хитруване, до степен такава, че може да се нарече, че тя е натрапчиво агресивна или натрапчиво хитра.

Поведението в досъдебната фаза на обвиняемата категорично показва, че тя всячески се стреми да замече следите, да насочи разследването в друга, удобна за нея посока. Разхвърлянето на веществените доказателства, укриването им, сменянето на защитната теза с различни измислени версии.

Това, че е посетила храма, не можем да го приемем безспорно като натрапчиво набожно. По-скоро вътрешното ми убеждение показва, че си имаме работа с една добре обиграна личност, с висока обществена опасност. Деянието, което е извършено, дори и да не е извършено по смисъла на закона по особено жесток и мъчителен начин, се доказва, че е извършено много хладнокръвно, много пресметнато, целенасочено.

От субективна гледна точка тя е целяла и искала този резултат и е направила всичко възможно деянието да остане скрито или твърде разкриваемо. Навеждането в защитната ѝ теза на други хора, други личности, които дошли и извършили други деяния, само тя е стояла настрани, цялата в бяло и други са извършили гнусните деяния.

От всичко това помоему, вътрешното ми убеждение ми подсказва, че изложените доводи в нейното писмено изложение, за намаляване на наказанието, интерпретират фактите в посока, каквато нея я устройва. В съвкупност фактите показват, че личността на подсъдимата е агресивна, личността е такава, че не зачита чуждото мнение, чуждото достойнство,

чуждия живот. Ако приемем, че човешкият живот е най-голямата ценност, значи тези нематериални ценности за нея изобщо не са такива.

Непровокирано и то, към човек, с който са имали близки отношения, не към случаен. Този човек, който винаги, се е отзовавал на нейните молби за помощ – и финансова, и материална, и съвсем така, битова.

До този момент няма нито едно обстоятелство, което да навежда, макар и малко, на мисълта, че може да се намали наказанието.

Какви обстоятелства имам предвид? Досега няма дори един морален акт на извинение. Няма платен нито един лев обезщетение. Говоря по принцип, а не като граждански ищци. Говоря като частни обвинители. Дори и това не е направено.

В тази връзка, след като доверителите ми са частни обвинители, то ще ви моля да потвърдите присъдата такава, каквата е постановена, защото това е единственото морално удовлетворение на този етап, което те могат да получат.

Твърденията за набожност са комични, просто защото изводите са в противоположната посока.

Не споделяме изложеното от държавния обвинител в днешното съдебно заседание. Считаме, че присъдата е справедлива, обоснована. Окръжният съд се е мотивирал добре, справедливо е наложил наказанието. За да променим присъдата, означава, че нещо трябва да намерите в присъдата на долустоящия съд, което е неправилно. За нас такава неправилност на присъдата, такъв дефект няма. Ще ви моля да я потвърдите и да ни присъдите разноските.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М. И.: Поддържам казаното от повереника ми. Нямам какво да добавя.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. Д.: Съгласен съм с адвокат Б.. Нямам какво да добавя.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. Д.: Съгласен съм с повереника ми. Нямам какво да добавя.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Ю. Т.: Съгласна съм с това, което каза адв. Б.. Нямам какво да допълня към казаното от него.

АДВ. В.: Уважаема госпожо председател, уважаеми апелативни съдии.

Поддържам жалбата, както и допълнението към нея. Ще маркирам само някои неща. Считам жалбата за изцяло основателна, а присъдата на Окръжен съд - Пловдив за неправилна и незаконосъобразна.

В конкретния случай Окръжен съд- Пловдив е надценил обществената опасност на деянието и на дееца, подбудите за извършване на деянието и други отегчаващи обстоятелства, като в същото време е подценил смекчаващите такива, поради което е налице явно несправедливо наказание. Не са отчетени реално и обективно обществената опасност на дееца, деянието, както и установените факти по делото.

Съдът не е обсъдил поведението на жертвата, макар изрично да сме обърнали внимание за състоянието на Б. И., което е установено по безспорен начин от химико-токсикологичната експертиза, че към момента на смъртта му в неговата кръв и урина са открити алкохол и наркотични вещества. Не е съобразено от съда и конкретното психическо състояние на подсъдимата, характеризиращо се в този фатален момент с гняв, яд и силно объркване, с невъзможност да прецени обективно реалната обстановка.

В констативната част на комплексната съдебнопсихиатрична и психологична експертиза, вещите лица сочат, цитирам, че допускат той да е бил провокатор, като в конкретната ситуация относно проявата на нейните действия, да е именно тази провокация. Този безспорен факт също се negliжира от първоинстанционния съд, а той има съществено значение за правилната преценка на обществената опасност на деянието и на дееца.

Първоинстанционният съд, противно на фактите, също не възприема да има оказано съдействие, тъй като цитирам, казва: „тя не е потърсила съдействие от органите на реда“.

От показанията на свидетеля Х. категорично се потвърждава желанието й да се обади на телефон № 112, като самият той казва: “К. искаше да се съобщи на властите и зачака в храма да я вземат оттам“.

Моля да обърнете внимание, че е налице явна несправедливост на наказанието, не само поради силно подценяване на смекчаващите вината обстоятелства, а също така при индивидуализация на наказанието първоинстанционният съд не е отчетел липсата на отегчаващи вината и отговорността обстоятелства и пропуска някои обстоятелства с характера на

смекчаващи.

Наложеното наказание е прекомерно, с оглед конкретно установените по делото факти и данни за личността на подсъдимата. Видно от мотивите на първоинстанционния акт е, че прекомерно е даден превес на генералната превенция, а не толкова на индивидуалната по смисъла на чл. 36 НК.

Ето защо ви моля да отмените присъдата на Окръжен съд - П. и да постановите нова, с която да измените наложеното наказание към предвидения законов минимум.

ПОДСЪДИМАТА К. П. Л. (за лична защита): Абсолютно съгласна съм с казаното от защитника ми. При цялото ми уважение, искам да кажа, че аз не съм набожна, както ме определя адвокат Б.. Аз съм вярваща жена. Отгледана съм в християнско семейство. В нашето семейство никога не е имало насилие. За мен това насилие, което той упражняваше върху мен, беше крайно недопустимо. Той беше провокаторът, за да се стигне дотук. Тоест, аз не съм упражнявала насилие върху него, а той упражни върху мен и аз просто се защитих. Не смятам, че присъдата е законосъобразна и не заслужавам това наказание. Достатъчно се обвинявам и критикувам, това е прекалено. Не съм искала да става така и съжалявам, но не мога да направя нищо.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА К. П. Л.: Искам минимално наказание. Аз не съм била криминално проявена никога. Винаги съм била в услуга на обществото. Искам минималното наказание по чл.116 от НК – 15 години лишаване от свобода.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 09:56 часа.

Председател: _____

Секретар: _____